Een jan van gent werd naar het dierenpark in Wassenaar gebracht. Het was een stookolieslachtoffer.
Nog enkele bijzonderheden over de binnengebrachte vogels.
Allereerst de roerdomp; deze vogel werd tijdens de sneeuw van afgelopen winter aangetroffen op de terreinen van de Van den Bergstichting in uitgeputte toestond. Nadat hij door ons was opgehaald, is hij direct gevoerd met vis en enkele uren later was hij weer aardig opgeknapt. Na een verzorging van 8 weken kon hij weer in vrijheid worden gesteld. Hij is toen in samenwerking met de heer Deelder naar de Nieuwkoopse plassen gebracht.
De kerkuil werd binnengebracht op 23 februari j.l. Hij was in stervende toestand gevonden op de Voorstraat in Noordwijk-binnen. Onmiddellijk werd hij volgestopt met kipafval, waardoor hij desavonds al weer aardig was opgeknapt. Na nog een dag in het asiel verzorgd te zijn, kon hij de volgende avond weer worden losgelaten.
Ook is nog binnengebracht een torenvalk, die werd gevangen in een van de flats bij de vuurtoren. Ook deze vogel kon na een dag verzorging weer worden vrijgelaten. De vogel was geringd; na opgave van het ringnummer aan het Vogeltrekstation te Arnhem bleek dat de torenvalk in juni van dit jaar geringd was als nestjong te Budel (Noord-Brabant).
Momenteel zitten er in het asiel nog een fazant en een Buizerd.
Deze buizerd is door jongens die met vakantie in Duitsland waren, gevonden langs de weg, gewond door een schot hagel.
De jongens hebben hem laten verzorgen door een dierenarts.

J. Hoek.

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

Het is nog goed vogelen in de A.W.

Dat het Amsterdamse Waterleidingduin nog steeds een vogelrijk gebied is, bewees een morgen vogelen aldaar van ondergetekenden op 5 mei j.l. weer eens te meer. Het was op deze Bevrijdingsdag zonnig weer, een beetje wind, maar niet hinderlijk. Bij het betreden van bet terrein (ingang Bexlaan) wordt men meteen welkom geheten door een jubelend vogelkoor. De meeste inheemse zangers zijn hier aan de duinrand te beluisteren. Langs het pad dat naar het infiltratiegebied voert, is ook de kleine bonte specht nogal eens waar te nemen. Bij het naderen van het bewuste infiltratiegebied werden we reeds geconfronteerd met groepen overtrekkende sterns, visdiefjes en zwarte sterns, kennelijk op weg naar hun broedgebied. Ons doel was de grote plas die midden in het nieuw klaargekomen infiltratiegebied ligt. Op en langs deze plas zijn altijd leuke dingen te zien, zoals b.v. in voor- en najaar de roodkeelduiker. De bewuste morgen konden we ook weer genieten van vogels van allerlei pluimage, zoals: oeverloper, braamsluiper (in een bosje langs een oever), twee krakeenden in zomerkleed (een paartje), overvliegende aalscholvers, een blatende watersnip. De schitterende baltsvlucht van deze vogel was steeds weer te zien en te horen. Ook hier weer veel groepen overtrekkende sterns. Weer visdiefjes en zwarte sterns, totdat er drie vogels kwamen aanvliegen met een rustiger vleugelslag, nogal licht en met een niet zo sterk gevorkte staart. Grote sterns was de eerste gedachte, die hadden we nog niet gezien die morgen. Op het moment echter dat de vogels boven ons vlogen, lieten zij een zeer kenmerkend en voor ons vreemd geluid horen. Het klonk ongeveer als kurruk-kurruk. De reactie was onmiddellijk: onthouden die roep, want dit is wat bijzonders. Met de neus in kist bleek al spoedig dat dit niet anders dan lachsterns geweest konden zijn. Nogal gelijkend op grote sterns, echter minder gevorkte staart, geluid: kwurruk of kreewek, doortrekker van eind april tot half mei, lazen we. Een waarneming waarmee we erg in onze nopjes waren. De lachstern broedt een enkele maal in ons land, o.a.

vroeger op de Beer.
De waarnemingslijst van die morgen werd nog gecomp1eteerd met o.a. zilverplevier, groenpootruiter, oeverzwaluw, paapje en rietgors.
Op tochten die we in vroeger jaren maakten met Moerkerk, V.d. Luyt en Hoek (barre tochten soms zoals in de winter 62-63) was het steeds de gewoonte als besluit nog even langs het bos van Barnard te lopen, terug naar de auto. Negen van de tien keer was daar de boomklever te horen en te zien. Ook deze maal rende de vogel ijverig scheldend langs de takken van een beuk. Het karakteristieke getetter klonk nog na in onze oren op de weg naar huis.

Smit en Baalbergen

a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w a w

De grauwe klauwier

De Noordduinen mogen zich nog steeds verheugen in de aanwezigheid van verschillende paren grauwe klauwieren. Dit jaar werd de soort al weer op 4 plaatsen broedend aangetroffen. Dat deze soort bij ons nog een vrij normale verschijning genoemd kan worden is wel heel bijzonder. De soort gaat reeds lang achteruit, maar vooral de laatste 10 tot 15 jaar is het snel bergafwaarts gegaan. Enkele cijfers:

Noord-Brabant	in 1954	ca 50 paar.
	in 1965	4 paar.
Noord-Holland	duinreservaat (van IJmuiden tot Bergen aan Zee)	
	in 1966	nog 1 paar.
Twente	in 1968	2 paar.

Verder broedt de grauwe klauwier nog met enkele paren op Walcheren en bij Oostvoorne. In de A.W. duinen wordt niet jaarlijks een broedgeval geconstateerd. In Meyendel gelukkig nog wel steeds één of twee. Onze Noordduinen vormen dus tussen Den Helder en Hoek van Holland één van de laatste plekjes waar de grauwe klauwier het kennelijk nog steeds naar de zin heeft.
Op de Waddeneilanden is de soort de laatste 30 jaar eerder vooruit dan achteruit gegaan. De soort broedde eerst alleen op Texel en Terschelling waar eertijds veel heggen met braamstruiken waren. Nu broedt de soort op alle eilanden. Ook in Duitsland vormen de Waddeneilanden de enige plaats waar de grauwe klauwier toeneemt.

Borkum		15	paar
Vlieland	1967	4	paar (de grauwe klauwier broedt hier sinds '46)
Ameland	1968 zeker	10	paar
Texel	1967	10	paar
Terschelling	1963	6	paar
Schier	1967	3	paar

We mogen in 1970 wel stellen dat de grauwe klauwier uit het cultuurland verdwenen is. In oude vogelboeken wordt de soort steeds :"vrij algemene broedvogel van heggen met doornige struiken" genoemd. Vooral in het oosten en zuiden van ons land waren vroeger veel weitjes en akkertjes omzoomd door fraaie ondoordringbare hagen. Door ruilverkaveling en dergelijke activiteiten zijn die landschappen vrijwel geheel verdwenen. Daarbij komt nog dat de enorme teruggang van de laatste jaren waarschijnlijk veroorzaakt wordt door de toepassing van de insectenbestrijdingsmiddelen. Zoals bekend eet de grauwe klauwier vrijwel uitsluitend vlinders, kevers, wespen en andere insecten, die